

[1972 சனவரி 25]

(2) ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம்.

சிம்ஸன் கூட்டுக் கம்பெனி தொழிலாளர்களிடையே மோதல்கள் ஏற்பட்டதாக வந்துள்ள செய்தி குறித்து.

MR. SPEAKER: The hon. Member, Dr. Hande has given notice of the following adjournment motion under Rule 42 of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules:

'I move that the business of the House stands adjourned to discuss a matter of urgent public importance, namely, the break of violence and the prevalence of a sense of insecurity among a vast section of employees belonging to the Simpson Group of Companies in Madras City.'

I have also received another notice of the following adjournment motion from the hon. Member Thiru K. T. K. Thangamani:

'The serious clash in the Sembium Units of Simpson Group yesterday 24th January 1972 causing serious doubts in the minds of workers about continued peaceful work inside the factory and need to enforce rights of 6-man Committee.'

The hon. Member Thiru R. Ponnappa Nadar has also given notice of the following adjournment motion:—

'The reported clash among workers of Simpson Group of Companies at Sembium on 24th January 1972 resulting in injuries which causes grave concern for industrial peace.'

The hon. Member Thiru James has also given notice of a similar motion.

Now, I call upon the hon. Member Dr. Hande to briefly explain how it comes within the purview of an adjournment motion.

DR. H. V. HANDE: Sir, I wish to refer only to a few points in support of my adjournment motion. During the last three or four months in the Simpson Group of Companies, there has been a sense of insecurity among the vast sections of the workers. I have made representations both in this House and outside and also to the Hon. Minister for Labour and the Hon. Chief Minister that the Government and the Hon. Minister should see that the activities of the particular elements which are responsible for violence are neutralised so that they can get a good name for themselves. Personally I am not interested in exploiting the situation and I do not want the Government to get a bad name. I perfectly know the mind of the Hon. Chief Minister and he abhors violence and if anybody were to say that he believed in violence I would immediately contradict him by saying that he has not properly understood him. The Hon. Chief Minister has not been properly briefed by the police officials or the officials concerned as

1972 சனவரி 25]

[Dr. H. V. Hande]

to what exactly is happening. There are a group of persons who are unnecessarily holding the vast sections of the workers to ransom. Even on the 16th instant when the workers were going for duty, this group gave a lot of trouble to them and they abused them and threw soda bottles at them and the police were watching them. I would have been happy if the Hon. Chief Minister would see that the activities of this group of persons are put an end to. They might belong to D.M.K. or any other party. But they would bring discredit to the Government. I do not want to bring discredit to the ruling party.

Even yesterday morning I had a telephone call about these happenings. I had given the adjournment motion two days earlier but the Hon. Speaker had to wait for the return of the Hon. Chief Minister. Yesterday morning I had a telephone call. As the person was telephoning, suddenly he told me 'Sir, see through the glass some people are marching'; he immediately sat down and the conversation stopped. After the marching had gone, he again telephoned and told me what exactly was happening.

Day before yesterday a small section of persons, about 250 persons, were standing within the gate of Sembium. The Police were good enough and standing outside and protecting workers to enter the gate for work. But once the workers entered inside the gate, the police could not give protection. What happened? The workers were threatened by these people, 250 persons. Many of them are not even employees of Simpson and Company. They produced cycle chains and started beating. A lot of trouble took place. A serious situation had taken place. That is one thing.

There is the police station and people go and complain whenever trouble arises. But political parties go on exploiting the situation. I can give the names. I will give to the Hon. Chief Minister afterwards so that he will have a clear picture of the whole thing and so that it will enable him to take proper action, after considering the whole matter. People go to the Police Station, threaten the Sub-Inspector or Inspector. I have got in my file the name of the person against whom the complaint was filed. I know the name of the person who had tried to exploit the situation. Things are going on like this. On December 16 a short-notice question was given by me and on December 18 it was answered by the Hon. Chief Minister. What I say is, the situation is developing because of a small group of persons creating trouble and all our discussions become infructuous even our bringing in this adjournment motion and discussions thereunder. My main idea is to place all facts before the Hon. Chief Minister. We are giving one version and the Hon. Chief Minister might be getting another version of the happenings. Let him weigh things and come to a definite conclusion.

On December 16 when the Police Commissioner was discussing with trade union leaders, and when Section 41 of the Police Act was in force, this small group of people defied the Police ban on procession and marched in procession right before the office of the Police

[Dr. H. V. Hande]

[1972 சனவரி 25]

Commissioner. The Inspector-General of Police had asked the Commissioner of Police to take action to stop the procession. What I say is, when the ban is there, when Section 41 of the Police Act is in force, this small group of people defied the ban and marched in procession, and that too, right in front of the Office of the Police Commissioner. How did this take place? I request the Government to consider this and see that something is done to neutralise this small group, trying to create trouble.

There are some mischevous elements. In a sincere way I am telling this. I do not want to bring discredit to the ruling party. If anybody tried to bring discredit to this Government on this question, I will go the whole hog to oppose it. I will not allow others to exploit the situation and bring discredit to the Government. What I want is the Hon. Chief Minister should take prompt action to neutralise this small group creating mischief and then all the workers will be able to go to the work peacefully. If on December 16 itself, Government had acted on my suggestions, things would not have come to this stage. At that time, the workers were in a mood to return to the work, after DIR came into force. Vast majority of workers, it was not a minority, were willing to return to work. But prompt action was not taken in time. Therefore what I say is, after what had taken place yesterday, let us have proper discussion of this problem. Let the House be adjourned and let the Hon. Chief Minister hear our side. I am making this request with the best of intentions. I am personally interested in the peaceful solution of problems and I know that the Chief Minister is also interested in such a peaceful solution. I am not interested in political parties trying to exploit the situaion. I am far from it.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஸ்பீக்கர் சார், இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்ததில் பிரதானமாக உங்கள் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புவது நேற்று செம்பியத்தில் நடந்த சம்பவங்களையும், பல நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பின்னால் அரசு தலையிட்டு, இதையெல்லாம் நடத்துவதற்காக அறுவர் கமிட்டி ஏற்பட்டது என்ற பின்னணியிலே வைத்து அடுத்த நடக்க வேண்டிய விஷயங்கள் முறையாக நடைபெறுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவில்லை என்பதையும் தான். நேற்று காலையில் நடந்த நிகழ்ச்சியினுடைய முழு விவரத்திற்கு நான் போகவில்லை. காரணம் அந்த நிகழ்ச்சியில் நேரடியாக ஐ.ஜி. அவர்களே இருந்து அதைப் பூராவும் பார்த்திருக்கின்றார்கள். ஆகவே, அவர்கள் மூலமாக என்ன நடந்தது, யார் இம்மாதிரியாக அமைதியான முறையிலே சிம்ப்ஸன் குரூப்பிலே வேலை செய்யக்கூடாது என்று விரும்புகிறார்கள் என்பதெல்லாம் தெரிவிக்கப்படும்.

10-ம் தேதி இரவு 9 மணிக்கு மேல் தமிழக அரசினுடைய முக்கியமான அமைச்சர்களெல்லாம் சேர்ந்து மத்திய தொழிற்சங்கத் தலைவர்களோடு பேசி ஒரு அறுவர் கமிட்டியை அமைத்து, அவர்கள்

1972 சனவரி 25] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

எல்லாக் காரியத்தையும் கவனிக்க வேண்டும் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அந்த முடிவின் அடிப்படையிலே அறுவர் கமிட்டி திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையாரை கன்வீனராகப் போட்டு அவர்கள்தான் அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த 6 பேரும் பொறுப்புள்ள தலைவர்கள் என்பதிலே எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. அப்படி அவர்கள் செயல்படுவதற்கு இடைஞ்சலாக யார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தாலும் இது சிக்கலைத்தான் அதிகமாக உண்டாக்கும். அம்மாதிரியான சம்பவங்கள் ஒரு தரப்பிலிருந்து வந்தது என்று மட்டும் சொல்ல முடியாது. அது இரு தரப்பிலிருந்தும் தீவிரமாக வந்திருக்கிறது. நான் பெயரைக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. மதுரையிலிருந்து நமது தொழிலாளர் நல அமைச்சர் விட்ட அறிக்கை இதற்கு உதவி செய்யவில்லை. ஒரு பொறுப்புள்ள அமைச்சர் அவர்கள் இவ்வளவு ஏற்பாடு செய்த பிறகு இதைச் சொல்வார்களானால் அது மேலும் சிக்கலைத்தான் உண்டாக்குகிறது. ஆகவேதான் நேற்று கூடிய கூட்டத்திலே இந்த அறுவர் குழு விடுத்த அறிக்கை இருக்கிறதே அது மிகப் பொருத்தமானதாகும். அமைதியை நிலை நாட்ட வேண்டும் என்பதற்கும், தொழிலாளர்கள் எல்லோரும் திரும்பி வேலைக்குப் போகவேண்டும், எங்களை நம்புங்கள் என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் இந்த ஆபிசை ஒப்படைத்து அடுத்து தேர்தலோ மற்ற விஷயங்களோ எல்லாவற்றையும் அவர்களே நடத்துவதற்கான முறையிலே அரசு ஏற்பாடு செய்தால் தான் உதவியாக இருக்கும். இந்த ஏற்பாடு செய்வதிலே தயக்கம் காட்டக்கூடாது என்பதைத்தான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் இந்த சிம்ப்சன் விஷயம் பலமுறைகள் எழுப்பப்படுவதால் இந்த சபையை ஒத்தி வைத்து இரண்டு மணி நேர மாவது விவாதித்தால் பல அம்சங்களைச் சொல்வதற்கும் அடுத்தாற்போல் மேலும் சிக்கல் வராமல் இருப்பதற்கும் உதவியாக இருக்கும் என்பதால் இந்த சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்று மத்தியானமே 12½ மணி முதல் 2 மணி வரையிலும் விவாதம் நடத்தலாம். அந்த முறையிலே நீங்கள் இந்த ஒத்தி வைப்புப் பிரேரணையை அனுமதிப்பீர்களானால் இன்றே இரண்டு மணி நேரம் விவாதிக்க முடியும் என வற்புறுத்திக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: The dispute in Simpson group of companies has assumed alarming proportions and it has marred the industrial peace of Tamil Nadu. It has created anxiety to the public of Tamil Nadu.

Sir, on 24th January 1972 there was reported to be a clash in which 54 persons were said to have been injured and it is also stated that out of this the condition of 32 persons is said to be serious and

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1972 சனவரி 25]

some of them were admitted in General Hospital and some in E.S.I. Hospital. This has to be considered seriously and let me state briefly how it comes under Rule 42.

On 24th January 1972 it is reported that stone-throwing started near the canteen where about 3,000 employees who had reported for duty after the week-end holidays, were said to have been pelted by a group of persons who were near the canteen and it is said that the pelting became so violent that there has been a clash and there has been use of all kinds of deadly weapons. That is also reported.

It is also reported that about 300 persons gathered outside the main gate and they are alleged to have pelted the police and the vans also which were parked there. Whether all these allegations are true or not, I am not entering into the merits, but suffice it for me to say that the situation has assumed very bad and ugly proportions and it would not be proper on the part of the Government and of well-meaning trade union workers and leaders to allow the condition to drift like that. I would appeal to the Government to take prompt and effective steps for averting this trouble.

Sir, again the industrial units are also closed on account of the tension and I am sure that the six-man committee which is functioning there will have to be given more co-operation and there is lack of co-operation. I request that the Government may take prompt steps to avert all these troubles. Sir, there is no use apportioning blame on either party and I am sure that this has caused some ill-feeling among the workers and they should be protected well. I am sure that the Government would take all steps in this regard. I would request that the business of the House may be adjourned for discussing this urgent matter of public importance and the recurrence of these things may be avoided. With these words, I conclude, Sir.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இங்கே கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்த மூன்று ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்களும்கூட விஷயத்தைப் பற்றியதும், அதில் அரசு இன்னும் போதிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகின்ற தன்மையும் அமைந்த தீர்மானங்கள் ஆகும். இந்த விவகாரம் நீண்ட நெடுநாட்களாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற ஒரு விவகாரம் ஆகும். டிசம்பர் 10 அல்லது 11-ம் தேதி அளவில் இந்த விவகாரத்தைப் பற்றி அனைத்துக் கட்சிகளுடையத் தலைவர்கள் மட்டத்திலும், சிம்ப்சன் நிறுவனத்தார் தொழிலாளர்கள் மட்டத்திலே அமைக்கப்பட்ட ஆக்ஷன் கமிட்டியினுடைய உறுப்பினர்கள் இடையிலும் கலந்து நான் பேசவேண்டுமென்று சட்ட மன்றத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹாண்டே அவர்களும் எடுத்துச்சொன்னதின் அடிப்படையில் அவர்களை யெல்லாம் நானும் தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களும். தொழில் துறை அமைச்சரவர்களும், டிசம்பர் 10, 11 தேதிகளில் தொடர்ந்து

1972 சனவரி 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஓரிரண்டு நாட்கள் சந்தித்து, அவர்கள் இன்னின்ன உறுதி மொழிகள் தேவை என்று கேட்டதற்கிணங்க அந்த உறுதி மொழிகளை எல்லாம் அளித்து, தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தை விட்டுவிட்டு, ஒரு சாரார் உடனடியாக வேலைக்குத் திரும்ப வேண்டுமென்ற எனது வேண்டுகோளையும் நான் விடுத்தேன்.

அதற்குப் பிறகு, என்னைச் சந்தித்த தலைவர்கள், தொழிலாளர்களைச் சந்தித்து, அவர்களுையெல்லாம் வேலைக்குத் திரும்புமாறு செய்த முயற்சிகளுக்கு நான் அப்போது நன்றி தெரிவித்துள்ளேன். இன்னும் கூட நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் 16-ந் தேதி அன்று அவர்கள் வேலைக்குத் திரும்புகின்றபோது ஊர்வலமாகச் சென்ற காரணத்தால் அவர்கள் எழுப்பிய முழக்கங்களும், ஏற்கனவே தொழிற்சாலைக்குள் இருந்த வேறு தொழிலாளர்கள் எழுப்பிய முழக்கங்களுமே கலவரத்திற்குக் காரணமாக அமைந்தன. கலவரம் ஏற்பட்டு, அதற்குப் பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஊழியர்கள் தொழிற்சாலையிலிருந்து உடனடியாக வெளியேறி, மற்றவர்கள் தொழிற்சாலைக்குள்ளே இருந்து, குழப்பம் விளைவித்திருக்கிறார்கள். அதனால் இலட்சக் கணக்கான ரூபாய் அளவுக்குச் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்போது நான் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் சேதம் என்று சொன்னேன். அதற்குப் பிறகு எடுத்த கணக்கின்படி ஆறு, ஏழு லட்சம் ரூபாய் சேதம் ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த விபரங்களையெல்லாம் நான் சட்டப் பேரவையிலும், மேலவையிலும் 17-ந் தேதி அன்று விளக்கிக் கூறிய பிறகும் கூட இவ்வளவு அமளிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

நான் அளித்த உறுதிமொழிகள் இன்னும் இருக்கின்றன. வேலை நிறுத்தத்திலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற பகுதியினர் மீண்டும் இந்த உறுதிமொழிகளை ஏற்றுக்கொண்டு வேலைக்குத் திரும்ப வேண்டும். அமைதி காத்திட வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்தேன். அந்தக் கலவரத்திற்கு காரணமானவர் யார் யார் என்று கூட காவல் துறையினர் தேட முயற்சி செய்யவில்லை. அப்படி தேடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டால் அது கூட அந்த நேரத்தில் மீண்டும் ஒரு அமளியை ஏற்படுத்துவதற்குக் காரணமாக இருந்துவிடும் என்பதற்காக காவல் துறையினர் அந்த கலவரத்திற்கு யார் யார் காரணம் என்று தேடும் முயற்சியில் ஈடுபடவில்லை. நான் இப் பேரவையிலும், மேலவையிலும் அளித்த விளக்கத்தின்போது இந்தக் கருத்தையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் சேதம் அடைந்த பகுதி களைப் பார்வையிட்டு வந்தார்கள். அங்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற சேதத்தைப் பார்க்கும்போது, அதை செப்பணிட்டு சரி செய்வதற்கு ஒரு வார காலமாவது ஆகும் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையாகத் திறக்கப்படும் என்று சொன்னேன். அதை இங்கே இருக்கின்ற நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 சனவரி 25]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் மற்றவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அதேபோல் மேலவையிலே பேசும்போது, அவர்களும் அதை ஏற்றுக் கொண்டதோடு, மேலவைத் தலைவர் திரு. ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் ஒரு திருத்தத்தையும் சொன்னார்கள். பணியிலே ஈடுபடுகின்ற தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தேவை என்ற திருத்தத்தைச் சொன்னார்கள். தொழிற்சாலைக்கு உள்ளே காவல் துறை—போலீசார் பாதுகாப்பு உடனடியாக வேண்டும் என்று என்னிடத்தில் கூறினார்கள். நான் உடனடியாக சொன்னேன், போலீஸ் பாதுகாப்புத் தரப்படுமென்று. ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையாகத் திறக்கப்படும் என்பதையும், வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு—போலீஸ் பாதுகாப்பு—தரப்படும் என்பதையும் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

இவ்வளவும் நடந்து முடிந்த பின்னால், 'இவர்கள் கொடுத்த உறுதிமொழிகளால் நாம் வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிடுவதா?' என்ற உள்நோக்கத்தோடோ அல்லது வேறு காரணம் கற்பித்தோ வெளியே உள்ள தலைவர்கள், தொழிற்சாலைக்கு உள்ளே போலீஸ் இருக்கக்கூடாது; எல்லாத் தொழிற்சாலைகளையும் ஒன்றாகத் திறக்க வேண்டும்; ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையாகத் திறக்கப்பட்டால் நாங்கள் வேலைக்குத் திரும்பமாட்டோம் என்று அறிக்கைகளை வெளியிட்டார்கள். அதைத் தொடர்ந்து அவர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்கள். 16-ந் தேதி சம்பவத்திற்குப் பின்னால் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. 16-ந் தேதியை யொட்டி நான் அளித்த உறுதிமொழிகளும் திரும்பப் பெறப்படவில்லை.

அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்கள் கருத்துப்படி, அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, பணிபுரிவோர்க்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டது. நான் ஏற்கெனவே அளித்த உறுதிமொழிகளுக்குப் புறம்பாக எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அதற்கு மாறாக வெளியே உள்ள தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள், தொழிற் சாலைக்கு உள்ளே போலீஸ் இருந்தால் ஒழுங்காக பணியாற்ற முடியாது; ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையாகத் திறக்கப்பட்டால் எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்காது; அதனால் யாரும் வேலைக்குச் செல்லத் தேவையில்லை என்றெல்லாம் கூறினார்கள். அதனால் மீண்டும் தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களும் நானும் 'நாங்கள் ஏற்கெனவே அளித்துள்ளபடி எல்லா பாதுகாப்பும் அளிக்கப்படும். வேலை நிறுத்தத்தை கைவிடுங்கள்' என்ற வேண்டுகோளை விடுத்து நல்ல முறையிலே கேட்டுக்கொண்டோம். வேண்டுகோள் விடுத்து நான்கு நாட்கள் ஆகியும் யாரும் வேலைக்குச் செல்லவில்லை.

பிறகு பத்திரிகை நிருபர்கள் என்னைச் சந்தித்துக் கேட்டார்கள், 'நீங்கள் விடுத்த வேண்டுகோளுக்குப் பிறகும் தொழிலாளர்கள் வேலைக்குச் செல்லவில்லையே, இனி என்ன செய்ளீர்கள்?' என்று கேட்டார்கள். என் வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொள்ளாமல்

1972 சனவரி 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

போராட்டத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள்; அதனால் அது என் கையை விட்டு போய்விட்டதாகத்தான் அர்த்தம் என்று நான் சொன்னேன். அதன் பிறகு சிம்ப்சன் தொழில் நிறுவனத்தார், வேலைக்குத் திரும்பாத தொழிலாளர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப் போவதாக நோட்டீஸ் விட்டார்கள். அதன்படி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றால் நான்கு ஆயிரம் அல்லது ஐயாயிரம் தொழிலாளர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டும்.

280 தொழிலாளர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, வேலையி லிருந்து நீக்கி விட்டார்கள். மேற்கொண்டும் நடவடிக்கை எடுத் துக்கொண்டிருந்தார்கள். உடனடியாக சிம்ப்சன் தொழில் நிறு வனத்தாரோடு தொடர்பு கொண்டு, எல்லா தொழிலாளர் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொண் டதன் பிறகு மீண்டும் நடவடிக்கை எடுப்பதை நிறுத்திக்கொண் டார்கள்.

இதற்கிடையில் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டவர்கள், அடுத்து உண்ணாவிரதம் இருக்கப்போவதாக அறிவித்தார்கள். உண்ண விரதம் இருப்பதற்கு அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்த இடம் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் சிலைக்கு அருகில்—சிலையின் அடித்தளம். எந்தக் கட்சிக்காரர்களுக்குக் கோபம் வந்தாலும் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சிலைதான் அவர்கள் கண்ணில் படுகிறது. அதுதான் போராட்டம் நடத்துவதற்குரிய இடமாக அவர்களுக்குத் தென் படுகிறது. உள்ளபடியே இது எனக்கு மிகுந்த மன வேதனையை அளிக்கின்றது.

ஒரு நிகழ்ச்சி எனக்கு நன்றாக நினைவு இருக்கிறது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டு நலிந்துகொண்டிருந்த அந்த காலத்திலேயும் சட்டசபைக்கு வந்து செல்வார்கள். ஒரு சமயம் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் ஒரு ஊர்வலம் நடத்தினார்கள். அந்த ஊர் வலத்தில் வந்தவர்கள் அண்ணா அவர்களின் சிலைக்கருகில் வந்த வுடன் கறுப்புத் துணியைத் தலையில் போட்டு, முக்காடிட்டுக் கொண்டு வந்தார்கள். அன்று அண்ணா அவர்கள் சட்டசபை யிலே பேசுகின்றபோது, “நான் இறந்துபோன பிறகு எப்படி என்னுடைய துக்கத்தைக் கொண்டாடுவார்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். அதற்கு ஒத்திகை பார்ப்பது போல் இந்த ஊர்வலம் அமைந்திருக்கிறது” என்று உருக்கமாகச் சொன்ன அந்த வார்த்தைகளை நான் இன்னும் மறந்துவிடவில்லை; இந்த மன்றமும் மறந்திருக்காது; அரசியல் நாகரிகம் தெரிந்தவர்களும் அதை மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். அதைப் போலவேதான் இப்போதும் அண்ணா சிலைக்கு முன்னால் உண்ணா விரதம் இருப்பது என்கிற அளவுக்கு ஒரு தீர்மானத்தைத் தீட்டிக் கொண்டு அண்ணா சிலைக்கு முன்னால் உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். அண்ணா சிலை அவ்வளவு புனிதமானதா, அவ்வளவு மரியாதைக் குரியதா, அவ்வளவு மதிப்புக்குரியதா என்பதாக எல்லாம் வாதாடு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 சனவரி 25]

கிறவர்கள்—நான் அதைப்பற்றிக்கூட இங்கே வாதாட விரும்பவில்லை. ஆனால் அண்ணா சிலை இருக்கிற இடம் எவ்வளவு நெருக்கடியான இடம் என்பதை நாம் அறிவோம். ஐம்பது பேர் அங்கே உண்ணாவிரதம் இருந்தால் அதைப் பார்க்க ஐந்து அறுதூறு பேர்கள் கூடினால் அது போக்குவரத்து நெரிசலை எந்த அளவுக்கு உண்டாக்கும் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்த்தல் வேண்டும். ஆகவேதான் அங்கே உண்ணாவிரதம் இருந்தவர்கள் கைது செய்யப் பட்டார்கள். அதைத் தொடர்ந்து பல பல்கள் ஒன்றுக்கும் பயனற்றதாகப் போகக்கூடிய அளவில் கொளுத்தப்பட்டன.

அந்தச் சமயத்தில் மத்தியில் இருந்து ஒரு அமைச்சர் வந்தார். மாண்புமிகு மோகன் குமாரமங்கலம் அவர்கள்தான் வந்தார்கள். பொதுவாக இது போன்ற கிளர்ச்சிகள் நடக்கும்போது மத்தியில் இருந்து வருகிற அமைச்சர்கள் என்ன சொல்வார்கள்? “இது போன்ற கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபட வேண்டாம்” என்று அறிக்கை விடுவதைத்தான் நாம் கேட்டுப் பழக்கம்.

இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடந்த காலத்தில் மத்தியில் இருந்து வந்த திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்கள் கூட வாஸ்கொலியில் “இது போன்ற கிளர்ச்சியில் ஈடுபட வேண்டாம், பல்களைக் கொளுத்துவது, ரயிலைக் கொளுத்துவது என்கிற செயலில் ஈடுபடாதீர்கள்” என்பதாகத்தான் பேசினார்கள். இன்னமும் எனக்கு நினைவு இருக்கிறது. ஒரு வேளை இங்கே ஆளுகிற கட்சியாக இருப்பதே மத்தியிலும் ஆளும் கட்சியாக இருந்தால் தான் அப்படிப் பேசத் தோன்றும் போலிருக்கிறது. அங்கு ஒரு கட்சி—இங்கு ஒரு கட்சி என்கிற நிலையினாலோ என்னவோ—மத்தியில் இருந்து வந்த அமைச்சர், எப்போது வந்தாலும் எங்களை நேரில் சந்தித்துப் பேசுவதை வழக்கமாக உடையவர்—இந்த முறை அந்த வழக்கத்தைக் கைவிட்டு நேரிடையாகத் தொழிலாளர்களிடத்தில் சென்று “எல்லாம் மத்திய அரசு பார்த்துக் கொள்ளும்” என்பதாக தொழிலாளர்களை மேலும் தூண்டிவிடுகின்ற வகையில் பேசிச் சென்றார்கள். தொழிலாளர்களும் “மத்திய அரசின் ஆதரவு நமக்கு இருக்கிறது” என நினைந்து கிளர்ச்சியில் ஈடுபடும் வேகத்தையே காட்டத் தொடங்கினார்கள்.

அதற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட சலசலப்பு—சம்பவங்கள்—அதன் காரணமாக டெல்லியில் உள்ளவர்களுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி மத்திய தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள்—டெல்லியில் இருந்து வந்தவுடன் என்னையும் கல்வி அமைச்சர் நாவலர் அவர்களையும், தொழிலாளர் நல அமைச்சர் என். வி. என். அவர்களையும், தொழில் அமைச்சர் மாதவன் அவர்களையும் சந்தித்துப் பேசி—நாங்கள் ஒரு முடிவுக்கு வந்த நிலையில், அறுவர் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அறுவர் குழுவும் பணியாற்றும், யூனியனும் இருக்கும் என்பது அப்போதே முடிவு செய்யப்பட்டது. மேலும் தனித்தனியாக யாரும் எதுவும் பத்திரிகைகளில் அறிக்கை விடுவது இல்லை

1972 சனவரி 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்றும் எதைப்பற்றியும் பேசி ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட பிறகு பொதுவாக செய்தியாகப் பத்திரிகைக்கு அறிக்கை அளிப்பது என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

ஆனால் மறுநாளே வெற்றி விழா என்று தொடங்கினார்கள். பிறகு அதைப் பற்றி விமர்சனங்கள் எல்லாம் வந்தன. தொழிலாளர்களிடத்தில் அமைதியை ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக கிளர்ச்சி மனப்பான்மையை ஏற்படுத்த இந்த அறிவிப்புகள் காரணமாக இருந்தன என்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை.

இதற்கிடையில் ஒரு அமைதியான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது, தொழிலாளர்கள் அமைதியான முறையில் இனி வேலை செய்வார்கள் என்று நினைத்திருந்த நேரத்தில் தான் 'க்ரூப் லீடர்கள் வேலை செய்வதில்லை, அவர்களும் வேலை செய்ய வேண்டும்' என்கிற குற்றச்சாட்டு எழுந்தது.

ஆனாலும் இது பற்றி அறுவர் குழு கன்வீனர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் என்னிடத்தில் நேரில் வந்து கேட்ட போது கூட நான் சொன்னேன், "க்ரூப் லீடர்கள் வேலை செய்வது உண்டா இல்லையா என்கிற விஷயம் எனக்குத் தெரியாது. க்ரூப் லீடர்கள் இது வரை வேலை செய்வது இல்லை என்றால் இப்போது அவர்களை வேலை செய்யச் சொல்வது—பின்னால் க்ரூப் லீடர்கள் வேலை செய்தே ஆகவேண்டும் என்கிற நிலைக்குக் கொண்டுவர வேண்டாமா? விட்டாலும் விடும். ஆகவே, இதைப் பற்றி விசாரித்து நான் கூறுகிறேன்" என்பதாக.

உடனேயே அதுபற்றி நிர்வாகிகளை அழைத்துப் பேசினேன். அவர்கள் "க்ரூப் லீடர்கள் வேலை செய்வதும் உண்டு. வேலை செய்யாமல் இருப்பதும் உண்டு. ஆனால் க்ரூப் லீடர்களும் வேலை செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் சட்டம்" என்று சொன்னார்கள். நான் உடனேயே அவர்களிடம் "இப்போது மரபு பற்றி எதுவும் பேச வேண்டாம். க்ரூப் லீடர்களும் வேலை செய்ய வேண்டும் என்பது சட்டமானால் சட்டப்படியே செய்யுங்கள். வேலை செய்யாதவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதாக அறிவித்து விடுங்கள்" என்று சொன்னேன்.

அவர்களும் 20-ஆம் தேதி "யார் வேலை செய்யாவிட்டாலும்—க்ரூப் லீடர்கள் வேலை செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக ஏற்பட்ட கிளர்ச்சியை மனதில் வைத்துக்கொண்டே—அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்" என்பதாக நோட்டீஸ் போர்டில் அறிவிப்புச் செய்திருக்கிறார்கள்.

அதற்குப் பிறகும் 21, 22 ஆம் தேதிகளில் உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றிருக்கிறது. வேலைநிறுத்த காலத்தில் வேலை செய்த தொழிலாளர்கள் வெளியே நிற்பதும்—வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் உள்ளே இருப்பதும் வழக்கமாகிவிட்ட ஒன்றாகி விட்டது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 சனவரி 25]

நான் போலீஸ் கமிஷனரிடத்தில் அறுவர் குழுவைக் கலந்து கொண்டு ஒரு சமாதான சூழ்நிலையை உருவாக்குங்கள் என்று சொன்னேன். அவரும் அறுவர் குழுவினருடன் பேசி இருக்கிறார்கள். வந்து உள்ளிருப்பு வேலைநிறுத்தம் செய்கிறவர்களுக்குச் சொல்லுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டபோதும், எங்களைக் கலந்து வேலைநிறுத்தம் நடைபெறவில்லை. நாங்கள் வந்து சொன்னால் எங்கே கேட்கப் போகிறார்கள், நாங்கள் வருவதற்கு இல்லை என்று கூறிவிட்டார்கள்.

அதற்குப் பிறகுதான் ஒரு அமைதியான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் திரு. ராமமூர்த்தி அவர்களைக் கூப்பிட்டு கொஞ்சம் வந்து அமைதியை ஏற்படுத்த ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கோரியிருக்கிறார்கள். அவரும் அன்றைக்குச் சென்று தொழிலாளர்களுடன் பேசியிருக்கிறார். தொழிலாளர்கள் இரவு வெளியே வர மறுத்தபோது அவரும் அவர்களுடன் இரவு அங்கே தங்க தக்க வசதிகள் எல்லாம் அவருக்குச் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காலையில் தான் வெளியே வந்திருக்கிறார்கள்.

அதற்குப் பிறகு இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் யூனியன் தலைவர் காட்டீர் கோபால் அமைதி ஏற்பட வழிவிட வேண்டும் என்பதாக யூனியன் தலைவர் பதவியில் இருந்து விலகிக் கொண்டுவிட்டார்கள்.

அதற்குப் பிறகு நேற்றையதினம் தொழிற்சாலையைத் திறந்தால் அமைதியான முறையில் செயல்படுமா என்பதை அறுவர் குழு கள்வீனரைக் கலந்து பேசிய பிறகுதான் அந்தத் தொழிற்சாலை அதிபர் அதைத் திறக்க முடிவு செய்தார். அதன்படி நேற்றைக்குத் தொழிற்சாலை திறக்கப்பட்டது.

நம் எல்லோருடைய கையையும் மீறி சிலபல காரியங்கள் நேற்று நடைபெற்று இருக்கின்றன. அதை யார் எந்த வகையில் சொன்னாலும் சிலவற்றை நாமே சொல்ல முடியாத நிலையில் இருப்பதனால்தான் நாம் எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து உட்கார்ந்து பேசினால் ஒருவருக்கொருவர் உண்மை நிலையை நன்றாகப் புரிந்துகொண்டு ஒரு அமைதியையும், ஒழுங்கையும் உருவாக்க முடியும் என்பதைத்தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நேற்று நடந்த சம்பவத்தைப் பார்த்தால் தெரியும். முதல் ஷிப்டில் வேலை செய்பவர்கள் மட்டும் வரவில்லை. 3 ஷிப்டிலும் வேலை செய்பவர்கள் சேர்ந்து மூவாயிரம் பேர்களாக முன் கூட்டியே பேசி திட்டமிட்டுக்கொண்டுதான் ஊர்வலமாக வந்திருக்கிறார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் 200 பேர்கள் ஊர்வலமாக வந்ததாகச் சொன்னார்கள். ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் ஊர்வல

1972 சனவரி 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மாக வந்திருக்கிறார்கள். ஊர்வலமாக வரக்கூடாது என்கிறதடை இருந்தும் கூட காவல்துறையினர் அவர்களைப் பாதுகாப்பாகத் தான் அழைத்து வந்திருக்கிறார்கள். உள்ளே நுழைந்தார்கள். கலவரம் ஏற்பட்டது. இன்றையதினம் 54 பேர்கள் ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற மற்ற கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் தாக்கப்பட்டார்கள் என்றால் பத்திரிகையில் கொட்டை எழுத்துக்களில் போடுகிறார்கள். ஆனால் தாக்கப்பட்டவர்களில் 50 பேர்களுக்கு மேல் தி.மு.க. சார்புடைய தொழிலாளர்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. பெயர்கள் பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கின்றன. நான் தொழிலாளர்களிடையே தி.மு.க., கம்யூனிஸ்டு, காங்கிரஸ், சுதந்திரா என்று பிரித்துப்பார்க்க வேண்டியதில்லை. ஐம்பது பேர்களுக்கு மேல் தொழிலாளர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் தி.மு.க. சார்புடைய தொழிலாளர்கள் பெரும்பாலானவர்கள் இங்கே தாக்கப்பட்டிருக்கிறபோது அதை மூடி மறைக்க வெகு முனைப்பாக கெட்டிக்காரத்தனமாக இருக்கிற பத்திரிகைகளைப் பொறுத்தவரையில்—அவர்களது கெட்டிக்காரத்தனத்தை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசியல் நோக்கத்தோடு சில பேர்கள் இந்த அறுவர் குழுக்கூட சரியான முறையில் செயல்படக்கூடாது என்று காரியங்கள் செய்கிறார்கள். இந்த அறுவர் குழுவில் தமக்கு இடமில்லையே என்கிற காழ்ப்பு உணர்ச்சியோடு செய்யப்படுகிற காரியங்களையும் நான் அறியாமல் இல்லை. அறுவர் குழுவில் உள்ளவர்களுக்கே இந்த உண்மை தெரியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அவர்களுக்கு உண்மை தெரியும் என்பது எங்களுக்கும் தெரியும்.

நேற்று காலையில் கூட அறுவர் குழு கன்வீனர் என்னைச் சந்தித்தார்கள். அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் அப்போதே அவர்களிடம் சொன்னேன். என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதையும் நீங்களே சொல்லுங்கள் என்பதாக—எல்லாத் தரப்பினரும் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று தீர்மானம் போடப்போவதாகவும் சொல்லிச் சென்றார்கள். அத்தகைய தீர்மானம் வரும் என்று மலைப் பேப்பரையும் பார்த்தேன். காலைப் பேப்பரையும் பார்த்தேன். ஆனால் பொதுவான தீர்மானம் தான்—அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. என்ன நடவடிக்கையை அரசு எடுப்பது? ஏதாவது எடுத்தால் உடனேயே நாளைக்கு அரசு இதுபோன்ற கடுமையான நடவடிக்கையை எடுத்தது சரியல்ல என ஒத்திவைப்புத்தீர்மானம் வரலாம். ஒழுங்கு, அமைதி ஏற்படவேண்டும் என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்கிறோம்.

நம்முடைய திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் அரசு துரிதமாக நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதற்கு மேலும் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் தொடர்ந்து நீடிக்குமானால் அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதுவரையிலும், சட்டங்கள் இருந்தாலும்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 சனவரி 25]

‘கடிதோச்சி மெல்ல எறிக’ என்ற அளவுக்குத்தான் கைது செய்யப் பட்டவர்களுையெல்லாம்—யாரும் கோரிக்கை விடுவதற்கு முன்பே— விடுதலை செய்வதற்கும், வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களை யெல்லாம் நிர்வாகிகளை அணுகி அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டு மீண்டும் அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளச் செய்திருக்கிறது, அதேபோன்று சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டவர்களையும் மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற அளவில் நிர்வாகிகளோடு பேசி அவர்களை ஒப்புக் கொள்ளச் செய்து இருக்கிறோம். இவ்வளவுக்கும் பிறகு நேற்றைய நிகழ்ச்சிகள் நடடபெற்றிருக்கின்றன. இன்னார் இன்னார் தாக்கீதர்கள் என்ற விவரங்கள் வருகின்றன, ஒருவருடைய பெயர் நாடோடி ஜெயராமன் என்ற தகவல் வந்திருக்கிறது. எனவே, சட்டப்படி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அறுவர் குழு ஆலோசனையின்படி அதனை அரசு ஆலோசித்து நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு மேலும் இதிலே விவாதங்கள் தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I would be very happy if the Hon. Chief Minister would give a reply on this point. The procession which I mentioned was not intended to incite anybody. The processionists were little scared or afraid that if they came in singles or two's they would be beaten and that is why they came in a procession. I quite agree with the Hon. Chief Minister that procession should be avoided. But he should give an assurance that no such thing will take place.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஊர்வலத்திற்கு வருகின்றவர்கள்—அவர்களே சொன்னார்கள், சிலவற்றைத் தெரிந்துகொள்வதற்காக வாய்ப்பும் வசதியும் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு உண்டு என்று—எனவே நான் சொல்கிறேன் அவர்கள் அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்—ஊர்வலத்திலே வருகின்றவர்கள் முன்னாலேயே என்ன என்ன செய்யவேண்டுமென்று பேசி முடிவெடுத்துக்கொண்டு தான் வந்திருக்கிறார்கள். 54 பேர்கள் வரையில் காயமுற்றிருக்கிறார்கள். ரத்தம் தோய்ந்த சட்டையோடு கோட்டைக்கு வந்தார்கள், நாங்கள் பார்த்தோம். அவர்களிலே இரண்டு, மூன்று பேர்கள் படுகாயப்பட்டு இருக்கிறார்கள். 50 பேர்கள் சிறு சிறு காயங்கள் பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்கள் கூடிப்பேசிக்கொண்டுதான் வந்திருக்கிறார்கள். கேட்டால் கல் எறிந்தார்கள். அடித்தோம் என்று சொல்கிறார்கள். யார் யார் குற்றவாளிகள் என்று கண்டுபிடித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். அறுவர் குழு மீண்டும் சந்தித்து—வேண்டுமானால் எங்களையும் மீண்டும் சந்தித்து—எடுக்கவேண்டிய முடிவுகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972 சனவரி 25]

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, there is lack of co-operation among the six-men Committee. So will this Government take prompt and effective steps to see that the election for the Union is conducted at least before March?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தேர்தல் விரைவில் நடைபெறவேண்டுமென்ற முறையிலேதான் யூனியன் தலைவர் கோபால் பதவி விலகல் கடிதத்தைக் கொடுத்து அவரும் நிர்வாகிகளும் பதவியிலிருந்து விலகியிருக்கிறார்கள். தேர்தல் மார்ச்சு மாதம் நடைபெறவேண்டுமென்றுதான் அவரும் சொன்னார். நான் ஏற்கனவே அறிவித்தபடி—மார்ச்சு மாதம் முதல் வாரத்தில் நடைபெறும் என்று அறிவித்திருந்தேன்—அவர்களும் தான் அறிவித்தார்கள். அதைக்கூட எப்படி அவர் அறிக்கை விடலாம் என்று பலத்த கண்டனங்கள் தெரிவித்தார்கள். இப்படி ஒருவருக்கு ஒருவர் அறிக்கைகள் விடுவது—அறுவர் குழுவிடக்கு உறுப்பினர்களை வழங்கியவர்கள் விடுவது தான்—தவறான எண்ணங்களை ஏற்படுத்தி விடுகின்றன.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொழிலாளர்கள் சார்பில் இந்தக்குழுவில் இடம்பெறுகின்ற திரு. மா. வெ. நாராயணசாமி அவர்கள் தொடர்ந்து பணியாற்றுவார்களா? அவரைத் தொடர்ந்து பணியாற்றும்படி அரசு கேட்டுக் கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து பணியாற்றுவேன் என்று. இன்று காலையிலே கூட தொடர்ந்து பணியாற்றுவேன் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அறுவர் குழு என்று ஒரு குழுவை நியமித்துவிட்டு அதனுடைய தலைவர்கள் தனித்தனியாக அறிக்கைகள் விடுவது நல்லதல்ல என்றுதான் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள், தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று. மதுரையிலே சில நிருபர்கள், எல்லோரும் அல்ல, சில நிருபர்கள் பற்றி அவர்களுக்கே தெரியும் அவரைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். உடனே நான் அவரோடு தொடர்பு கொண்டு என்ன அறிக்கை வெளியிட்டார்கள் என்று கேட்டேன். அவர்களும் சொன்னார்கள். குரூப் லீடர்கள் வேலை செய்யலாமா வேண்டாமா என்பது எனக்குத் தெரியாது, சென்னையிலே பார்த்துத்தான் சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னேன் என்று சொன்னார்கள். எனவே அதைத்தான் பத்திரிகைகள் தவறுதலாகப் பேர்ட்டு இருக்கின்றன. நாராயணசாமி தொடர்ந்து பணியாற்றுவார் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அறுவர் குழுவின் கன்வீனர் என்ற முறையிலே சிலவற்றை விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள், எல்லோரும் சுமுகமாக வேலைக்குச் செல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள்,

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 சனவரி 25]

என்று சொன்னார்கள். எல்லாவற்றையும் அவர்கள் படிக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன். எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களையும், எல்லா தொழிற் சங்கத் தலைவர்களையும் தொழிலாளர்களையும் தான் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். யார் தகராறு செய்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்பதையும் தெரிவித்திருக்கிறோம். தேர்தல் சுமுகமாக நடப்பதற்கு அரசாங்கம் எல்லாவிதமான ஒத்தாசைகளையும் செய்யவேண்டும். வோட்டர் லிஸ்ட் எல்லாம் அவர்களிடத்திலே இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் பெற்றுத் தரவேண்டும், தேர்தல் சுமுகமாக நடைபெறுவதற்கு வேண்டிய எல்லா ஒத்தாசைகளையும் செய்துகொடுத்தால் அதைப்பெற்றுக் கொண்டு தேர்தலை சுமுகமாக நடத்துவதற்கு அறுவர் குழு காத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நண்பர் கோபால் ராஜி நாமா செய்தார்கள், யூனியன் நிர்வாகிகளும் ராஜிநாமா செய்திருக்கிறார்கள். உடனே அறுவர் குழுவின் என்னையோ அல்லது தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களையோ யூனியன் கட்டடத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டிருந்தால் செய்திருக்கலாம். அப்படிச் செய்வதற்கு முன்பே திரு. மணிவர்மா அவர்கள் அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள். 'ஏன் ஒப்படைக்கவில்லை?' என்று. நாங்கள் ஒப்படைத்த பிறகு நாங்கள் சொல்லித்தான் ஒப்படைத்தோம் என்று காட்டிக்கொள்வதற்காகத்தான் அப்படிச் செய்கிறார்கள். சுமுகமாக தேர்தல் நடைபெறுவதற்கு அறுவர் குழுவுக்கும் அரசாங்கம் எல்லா ஒத்துழைப்பையும் தரும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்களுக்கு அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். எனவே, அவற்றிற்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

(3) ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றிகூறும் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. என். இராஜாங்கம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் கொண்டுவந்த ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து . . .

(திரு. எம். சுரேந்திரன் அவர்கள் எழுந்தார்கள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் இப்படி எழுந்து கொள்ளக்கூடாது. அவசரத் தீர்மானங்கள் என்பது சபாநாயகர் அவற்றை அவசரத் தீர்மானம் என்று கருதினால்தான் இந்த அவைக்கே கொண்டுவரலாம். நான் கொஞ்சம் தாராளமாக இதைப் பரிசீலனை செய்யலாமா என்று காட்டுகிற பேருந்தன்மையை ஒரு உரிமையாகக் கருதிக்கொண்டால் அவசரத் தீர்மானங்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள் என்று ஆகிவிடுகிறது.